

גדולי המדינה היו

חבריה בפלמ"ח

אך הם לא היו

מסוגלים לעזור

בהגשמת חלומה

בפלמ"ח קראו לה שחורקה. מי לא הכיר את התימניה הפראית משעריים, שנחשבה כנהגת הטובה ביותר של ה"פלמ"ח? מי לא הכיר את הפייטרית הצעירה, שליוותה שיירות מירושלים ושרה היתה עורכת תחרויות מירון בג'יפים כשרתה, אבל תמיד, היא זוכה במקום הראשון ומפריחה סביבה ענניאבק? היתה זו בתיה שאלתיאל, ילידת שעריים, אסופית קטנה שנזנחה על ידי הוריה הגרושים, ושנאלצה לשטוף רצפות מגיל שבע, אחרי שבאותו גיל בערך הפסיקה את לימודיה. אחרי-כך נשלחה לחברת הנוער בקיבוץ דליה, ומשם גויסה לפלמ"ח. מי במפלמ"ח אינו מכיר את הסיפור ה"מפורסם" על בתיה, שבגיל שש-עשרה יצאה עם קבוצת נערים למחנה הבריטי תל-ליטווינסקי כדי לגנוב נשק, כשתפקידה הוא לפרוק את גדרות-החילל ולהזהיר את החברה מפני האויב המתקרב. והנה, כש'אחרון החברה' עמד לחצות את הגדר, שמעה בתיה חייל בריטי קורא באנגלית: "עצור, או שאני יורה!" ואז, בלי להסס, הזהירה את החברה בפססט פלמ"חאי ידוע, וכמו שהחילל הבריטי התקרב, הת'נפלה עליו מאחור, ותקעה סכין בגבו? ומי אינו מכיר את הסיפור על החייל המצרי הפצוע, שבתיה הנקה אותו למות כשניסה להוציא מכיסו אקדה ולירות ב'שובי, חיילי גדוד תשע של חטיבת-הגנב המפורסמת.

היא הכירה באופן אישי את יגאל אלון, מפקד הפלמ"ח, שירתה יחד עם יצחק רבין כשעוד היה מפקד אחד מני רבים. הרמטכ"ל מוטה גור היה מחבריה הקרובים. עוזי נרקיס נלחם בגנב יחד איתה. גדולי האומה של היום נחשבו ידידיה הקרובים. היא היתה בת-בית בביתו של "הזקן" יצחק שדה. היא היתה אחראית על המרגמה השנייה בעת כיבוש באר-שבע, וזהרה על הגיפ הראשון שנכנס לתוך העיר הכבושה.

האגדה

של ירושלים

בתיה שאלתיאל לא התאמצה אפילו בקורס אחד, סירבה לשרת בעורף, התרצצה עם הגיפ שלה ממשלט למיש'לט, חילקה מיכתבים, מזון ונשק, שמרה בעקשנות על בתוליה והפקה אגדה חיה. ואז נגמר הכל. הפלמ"ח פורק. בתיה השתחררה מהצבא, וכרבים מחבריה עלתה לירושלים ללמוד בבצלאל. למרות השכ' לתה הנמוכה התקבלה לבית-הספר הגבוה לאמנות, בזכות כישוריה ותודות למיכתבי-המלצה חמים שקיבלה ממפקדיה.

גם בירושלים, כמו בפלמ"ח, הפכה בתיה אגדה. מי בירושלים לא הכיר את טחנת הרוח ברחוב רמב"ן, שבה התגוררה בתיה? יגאל אלון, שלמד בטרה-סנטה, היה קופץ אליה לקפה. עוזי נרקיס היה בא לקחת אותה לבילויים. מוטה גור בילה אצלה במסיבות. ואפילו שרי-התחבורה דאו, יצחק בן-אהרון, היה מבאי-ביתה. בתיה היתה דמות מוכרת בקפה עטרה ובקפה ניצ'ל, והיתה ילדת-טיפוחיו של דייוויד רוטשילד, בעל מוסדת פינק המפורסמת.

היא נדרה מדירת-חדר אחת למישניה, היתה כתבתית בחדרי-חדשות של קול-ישראל, היתה נהגת הפרטית של מי ש'היה, מאוחר יותר, נגיד בנק ישראל, דויד ("דוליק") הורוביץ, עד שהצליחה לארגן לעצמה בית-מלאכה ודירת-חדר ב'שכונת נחלת-אחרים. מרבית חבריה היו ידידיה מתקופת ה"פלמ"ח. אלה נהגו לשבת בביתה שעות ארוכות ולהעלות זיכרונות. אחד הסיפורים המופלגים באותה תקופה סיפר על בתיה, שאחד מתפקידיה היה לשמש כ"סליק, כלומר לפרק את הנשק ולפזרו על גופה. פעם נערך חיפוש. חייל בריטי צעיר נכנס למכונית שבה ישבה בתיה.

במדינה

(המשך מעמוד 30)

יחד עם אחותה הצעירה באשמת הטרדת שכנן, דויד נחמיה. סיפרה אסתי: "אני פסעתי ליד פנינה ויורם. פיתאום ראיתי את ברקת מכה את אחותי בעורפה. יורם נדחף גם הוא אל הריצה. רציתי להרים אותה, ואז תפס ברקת בידי הימנית, סובב אותה בכוח עצום מאחרי גבי, והשליך אותי על הריצה. הוא צעק אלי: "אני ארסק לך את הפרצוף!" על אחותי צעק: "יש לך פה גדול!" אני אסתום לך אותו!" בשלב זה הייתי מטושטשת, וניסיתי לקום. אבל עוד לפני שהספקתי לקום על

מתלוננת שרון
"אל תבלבלי את המוח!"

רגלי, התחילו ברקת והקצין השני לגרור אותי לתוך בית-המעצר. יורם, בנה של אחותי, נשאר שוכב על הריצה לפני הכ' ניסה לבית-המעצר. נורקתי לתוך אחד התאים, והקצינים הסתלקו מן המקום.

ברקת כסיכסוף-שכנים. עוד לפני הגשת התלונה הנוכחית על המיקרה, ש'אירע 10-15 במאי, הגישה פנינה שרון תלונות אחדות על התנהגות המיטרה כלפיה, ונגד מפקד-הסיוור במרחב ירוש'לים, רבי-פקד ברקת. סיפרה פנינה: "לפני כחודשיים היינו, אחותי ואני, בבית-החור'לים שערני צדק, שם היה מאושפז תום, בני הקטן, יורם נשאר בבית. מאוחר יותר התברר שהגיע לבית שוטר בניידת, וחיפש אותי. כדי להגיע לבית הוא פרץ את הגדר, והרג את הכלב של יורם. הוא ביצע את מעשהו הברוטאלי לעיני יורם. למרות צעקותי ובכוי של הילד הוא פיצח את ראשו של הכלב באת-חפירה שמצא בחצר. אחרי-כך לקחו את יורם לשערי צדק.

"בבית-החורים ביקשו שנחתום על משהו, כנראה צו-הבאה לבית-המישפט. אחותי, שהיא אחות-מעשית, התחילה לצ'עוק על השוטר שהוא מטריד אותנו ב'בית-החולים. השוטר החליט לעצור אותנו." פנינה, מורת-דרך במקצועה, הטוענת כי היא מיודדת עם חברי-כנסת ושרים רבים, ואחותה אסתר, אלמנה העובדת כ'אחות, התוודעה לתא-המעצר בתחנת-המיטרה במיגרש-הרוסים בירושלים, ב'עיקבות ריב-שכנים בין לבין דויד נחמיה. נחמיה, בעל המיסעדה הדרה, הידוע ב'ירושלים בכינויו "האשמדאי", פתח את מיסעדתו בקומת הקרקע של הבית הערבי הישן בשכונת רוממה, שם מתגוררים פני'נה עם שני בניה ואחותה אסתר.

לשם מה האלימות? "שש שנים נמשך הריב בינינו לבין נחמיה", מספרת פנינה, "למרות צווים של בית-המישפט, ולמרות התערבות המישטרה."

רבי-פקד ברקת החליט, כנראה, לשים קץ למצב זה, והחל עוצר מדי פעם את פנינה שרון, כשהיא גוררת עימה לתא-המעצר את שני ילדיה ואת אחותה, המתגוררת איתה. "מאו שברקת נכנס בינינו, נוספו על הצרות, שעושה לנו נחמיה, גם הצרות של המישטרה. היינו, כל המישפחה, עצור'רים כבר הרבה שעות. מעולם לא התנגדנו לשוטרים. או לשם מה האלימות?" דובר מרחב ירושלים, סג'ניצב ברוך מאיר הבטיח לחקור את תלונותיה של פנינה שרון. "בינתיים אין לי תגובות", אמר. "כשהקצרה תסתיים, נפרסם את תוצאותיה."

שוטנו

ספורט
טוטו

השבוע משחקי אינטרנט
ולידות אוסטרליות

מינימום הכנס הראשון

400.000 ₪

(כולל העברה)

מינימום כלל הכנסים

600.000 ₪

(כולל העברה)

יום חמישי - המועד האחרון
למסירת הטפסים.

עשה לך מנהג קבוע -
מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

הכר את שכניך!

ערכית מדוברת
לחתיילים

למעלה מ-1000
מלים, ניבים

ומשפטים, תלמודו ב-180
דקות של הקלטה.

בצורך מילון כיס שימושי.
הקסטות + מילון הכיס +
חוברות הסבר ארוזים
באריזות פלסטיק מוקשה.

מחיר הקורס

רק - 249. לירות

(המחיר כולל דמי אריזה ומישלוח)

למרים נוספים נא
לפנות ל"טיוטר טייפ
ישראל", ת.ד. 3557,
ירושלים.

דרושים

נציגי מכירות

אמינים בכל הארץ

יורשתי
Tutor-Tape (Israel) Jerusalem

האומבוסים המדווחים והממוזגים של חברת

"טיולי הגליל"

אגיעים לכל חלקי הארץ.

לכן בחרו המועמדות בתחרות

מלכת המים 1976

להגיע לנשפים שיערכו בבאר-שבע,

אשקלון, חיפה וטבריה

באומבוסים של חברת

"טיולי הגליל"